

IMPRUMUTURÎ LOCALE

Angâș n. carimbii de la loitrele carului (se aude în Dobrogea: Etym. s. v.); — ANGYÈ, grand chariot pour le transport de la paille Barb.

arcaciù n. vale saù loc adăpostit, la ciobanii din Moldova (Etym. s. v.); — ARKAČ, versant ou pied d'une montagne Barb.

aslan m. varietate de cireșe, roșii saù negre (Baronzi, 93); — acest sens lipsește (V. Partea II): vorba se trage probabil de la un nume propriu.

asmă f. un fel de viță (se aude peste Olt: Etym. s. v.); — ASMA, vigne, cep de vigne. V. asmaciuc.

asman m. (și **hazman**) berbec saù țap jugănit (se aude în Dobrogea și Covurluiț: Etym. s. v. și Damé, Terminol. 68); — AZMAN, énorme, puissant; serb. azman „mistreț“ (litt. animal năprasnic).

avă f. un fel de plasă, în Dobrogea (Etym. s. v.); — AV, chasse, pêche; bulg. serb. av „vânătoare“. V. Partea II: avgiù și avgi-bașa.

avat m. (și Mold. **haut**) pesce ce sémână cu mréna (se aude în Dobrogea: Etym. s. v.); — HAUT (avat), carrelet.

baargic n. (și **balrgic**) bucata d'asupra osiei carului: prima formă se aude la Constanța, a doua la Covurluiț (Damé, Terminol. 9 și 14): — ?

baldîr n. rinză (de vite), pânțece (de om): **baldiră**, femeie grasă (se aude prin Ilfov: Etym. s. v.); — BALDYR, mollet; bulg. baldyr.

balic m. un fel de pesce (se aude prin Rîmniciu-Sărat: Etym. s. v.); — BALK „poisson“. V. calcan-balic.

barac m. 1. (în Muscel și Ialomița) nume de câine de vînat; 2. (în Dobrogea) câine cu păr flocoș și mu-

stați mari la bot (Etym. s. v.); — BARAK, barbet, braque; bulg. serb. rut. barak „dulău“.

bigi-bigi n. prăjitură turcească din făină, zahăr și nucă (se aude prin București); — ğıĝı bıĝı, id. (litt. pompon).

bunar n. fântână (în Mehedinți și Gorj, județe învecinate cu Banatul); — cf. § 34.

căigiū m. tăietor de tutun, în Muntenia (Polysu); — кѣиѣ, ouvrier qui hache le tabac (d. kyimak „couper en petits morceaux“).

calangiū m. spoitor de vase, în Moldova (Cihac); — KALAYĠY, étameur (d. kalay „étain“); bulg. serb. kalaiĝia. V. călai.

călie f. plăcintă umplută ce se face la sărbători (Cihac); — KALIYE, légumes bouillies en beurre; rus. kaliĝa „supă de icre și de castraveți“.

caplama f. îmbucarea marginii mai subțiri peste marginea d'alături a podeliî sau a tavanului, în casele țărănești (Damé, Terminol. 95 și Tiktin s. v.); — KAPLAMA (action de couvrir), chose redoublée, plaquée.

caraman m. (fem. **caramană**) numele boului sau vacii cu părul negru, în jud. Brăila (Damé, Terminol. 28); — KARAMAN id. (d. kara „noir“).

căscăciū n. lanț de strins la o mără de vînt, numit și „halatul“ sau *lanțul căscăciurilor* (se aude la Constanța: Damé, Terminol. 162, 163); — кѣскаѣ, échelle portative qui s'ouvre et qui se ferme.

cherpiciū n. cărămidă din pământ nears cu care sînt clădite casele în Dobrogea (Dr. Crăinicenu, 52); — KERPIĊ, brique crue avec de la paille; bulg. kirpiċ (kipiĝia „țigan“, litt. cărămidar), serb. ċerpiċ.

chesmec f. grăul noroios și pămîntos, numit o-bicînuît „goz“ sau „codină“ (se aude prin Constanța: Damé, Terminol. 56): — KESMIK, paille d'épi.

chiler n. numele muntelui al polatei, la o casă țărănească, în Prahova (Damé, Terminol. 98); — KILER, garde-manger, cellier. V. Partea II: cheler.

chiser n. tesla dulgherului (Damé, Terminol. 111); — KESSER, doloire.

chișmiș n. stafide roșii ce se pun în pilaf; — KIŞMIŞ (pers.), sorte de raisin sec à petits grains sans pépins; rus. kişmiş, pol. kiszmisz.

ciulea f. sucitură din foi de tutun (Costinescu); — ċILE, peloton de fil, balle.

ciric n. pachet de piei în număr hotărît; — ÇEREK (çeyrek), un quart (p. ex. de bétail); bulg. çerek „sfert“, serb. čeirek, mcr. cereche.

col n. o parte a morii de vînt (Damé, Terminol. 162: *colurile* sau săgețile); se aude prin Fălciu, Covurlui, Tutova (ibid. 163); — KOL, bras, manche.

cordel n. un fel de ipînea cu mâneci, din aba cusută cu găitane sau cordele (se aude în Olt: Damé, Terminol. 169); — KORDĒLA (d. it.), large galon de soie.

cubea f. numele coșului la casele țărănești din Muntenia, numit în Moldova „bagiacă“ (Damé, Terminol. 98); — KUBBE, vouite. V. Partea II: cubea.

curuluc m. (pl. *curuluci*) așa se numește în Dobrogea modul de a se usca tutunul pe șire cari se întind și se suspendă între nisce pari de lemn crestați și la distanță de 4 metri (Dr. Popovici, Tutunul, 84); — KURULUK, sécheresse.

derec m. (și *direg*: pl. *dereci* și *diregi*) numele stîlpilor cari sprijină strîșina unei case țărănești: vorba se aude în Moldova și în jud. Brăila; în Muntenia „dereci“ se numesc „atîrnați“ (Damé, Terminol. 95, 98, 100); — DIREK, colonne, pilier, poutre. V. direclie.

ghermec n. legătura loitrelor (se aude prin Muscel: Damé, Terminol. 10, 15); — GERMEK, tendre, tirer.

ghilbaș m. cânat din carne de porc tocată cu piper sau usturoi, cu care se umple intestinul gros al porcului, apoi îl pune în tavă cu grăsime și cu cîpă, și așa se cîce în cuptor: vorba se aude în jud. Brăila (Dr. Manolescu, 262 și 321); — KÛL BASTY, cîtelette (d. kûl „cendre“ și basty „viande cuite avec des légumes“); serb. ĉulbastiĉa, ngr. κοιλμπαστĉ.

ghiobec n. numele zăbunului în jud. Brăila (Dr. Crăinicénu, 164); — cf. GÖBEK (nombril), milieu (haină ce încinge mijlocul?).

ghiociu n. numele muntén al carelor ce se pot lungi și scurta după voie cu ajutorul unui cuiu ce trece prin furculița și prin inimă (Damé, Terminol. 7: *ghiociurile* n'au loitre... de *ghiociu* se înhamă adesea cai); — göc, déménagement, délogement (= car de transport).

ghiudunea f. vorba se aude prin Ilfov, numai în locuțiunea „a trage cuiu a ghiudunea“, adică a-l trage la fit: — GÖTÜNE, dans le derrière (d. göt „cul“).

ghiunie f. numele colțarului drept sau dreptarului

(la zidari, dulgheri și tâmplari: Damé, Terminol. 112);
— GÜNIÉ, équerre.

halat n. numele lanțului ce strânge móra de vînt
(V. câscăciū); — HALAT, grosse corde.

mala f. (și **maala**) unéltă zidarului numită „nete-
đitóre“ (Damé, Terminol. 103); — MALA, truelle de maçon.

revaniū n. un fel de prăjitură din migdale, în Mun-
tenia (Polysu); — REVANY, gâteau d'amandes.

ticnea f. vas de tăbăcit piei; — TEKNE, auge, cuve;
serb. tekne, ung. tekenő, ngr. τεχνές.